

**UDSKRIFT AF DOM- OG KENDELSESBOGEN
FOR
DEN SÆRLIGE KLAGERET**

KENDELSE

afsagt af Den Særlige Klageret mandag den 17. december 2018 i sag:

K-130-18

Advokat KÆ kærer Retten i Helsingørs kendelse af 2. november 2018.

Ved kæreskrift af 7. november 2018 modtaget af Retten i Helsingør den 8. november 2018 og af Den Særlige Klageret den 9. november 2018 har advokat KÆ kæret Retten i Helsingørs kendelse af 2. november 2018, hvorved retten har tilbagekaldt beskikkelsen af ham som forsvarer for T3, jf. retsplejelovens § 736, stk. 1, nr. 2, jf. § 735, stk. 3, nr. 2.

Det fremgår af sagens oplysninger, at T3, T2 og T1 er tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 132 a. Under et grundlovsforhør den 21. september 2018 blev de tiltalte varetægtsfængslet og advokat KÆ blev beskikket som forsvarer for T3, advokat Kristian Qvist Krüger blev beskikket som forsvarer for T2 og advokat Mai-Brit Storm Thygesen blev beskikket som forsvarer for T1. Varetægtsfængslingen blev forlænget den 5. oktober og den 19. oktober. De tiltalte sad varetægtsfængslet frem til den 25. oktober 2018, hvorefter de blev løsladt.

Sagen blev den 23. oktober 2018 forhåndsberammet til den 11. og 17. december 2018.

Den 25. oktober 2018 omberammede retten sagen til den 12. og 20. november 2018, da advokat KÆ ikke kunne møde den 11. og 17. december 2018.

Den 29. oktober 2018 omberammede retten sagen til den 3. og 11. januar 2019, da advokat Mai-Brit Storm Thygesen ikke kunne møde den 12. og 20. november 2018, og da retten konstaterede, at in-

gen af de beneficerede advokater kunne møde den 12. og 20. november 2018. Af retsbogen fremgår bl.a. følgende:

"Retten har ved beslutningen om berammelse på disse dage, hvor advokat KÆ efter det oplyste ikke kan møde, lagt vægt på, at advokat KÆ ud over 6 dage i november kun har tilbudt 1 dag i december og 2 dage i januar.

Advokat KÆ bedes senest den 31. oktober 2018 kl. 12.00 meddele retten, om han har mulighed for at frigøre sig, sådan at han kan give møde den 3. og den 11. januar 2019.

Hvis retten ikke har hørt fra advokat KÆ inden fristens udløb, eller hvis advokat KÆ ikke kan møde til hovedforhandlingen, forventer retten at tilbagekalde beskikkelsen af advokat KÆ, jf. retsplejelovens § 736, stk. 1, nr. 2, jf. § 735, stk. 3, nr. 2.

Retten bemærkede, at retten har sikret sig, at advokat Ulla Degnegaard, der er beneficeret advokat ved denne ret, kan møde på de berammede datoer, såfremt advokat KÆ fortsat ikke kan møde på disse datoer, og hans klient, T3 ikke selv finder en anden advokat, der kan møde den 3. og 11. januar 2019."

Den 31. oktober 2018 fastholdt retten berammelsen den 3. og 11. januar 2019.

Retten i Helsingør tilbagekaldte den 2. november 2018 beskikkelsen af advokat KÆ som forsvarer for T3. Af retsbogen fremgår bl.a.:

"Der blev fremlagt mail af 31. oktober 2018 kl. 18.58 fra advokat Kristian Qvist Krüger, mail af 1. november 2018 kl. 10.28 fra advokat KÆ og mail af 1. november 2018 kl. 10.47 fra advokat Mai-Brit Storm Thygesen.

Retten bemærkede, at det fremgår af disse mails, at de tidligste tidspunkter, hvor alle tre forsvarere kan møde, er den 18.-22. marts 2019.

Retten har som anført i retsbogen af 29. oktober 2018 besluttet at beramme sagen til foretagelse den 3. og 11. januar 2019 på hvilket tidspunkt 2 af de 3 valgte forsvarere kan møde. Retten har ved berammelsen lagt vægt på, at der ikke er tale om en såkaldt VVV-sag, men at sagen ifølge Rigsadvokatmeddelelsen bør hastebehandles, og at dette var de tidligste tidspunkter, hvor retten havde mulighed for at fastsætte et retsmøde af to dages varighed, hvor to af de tre valgte forsvarere kunne møde.

Retten finder, at en omberammelse til den uge i marts 2019, hvor alle tre forsvarere kan møde, vil indebære en forsinkelse på 10 uger i forhold til den nuværende berammelse, hvilket vil udgøre en væsentlig forsinkelse af sagen. Retten bemærkede i den forbindelse, at anklageskriftet er modtaget i retten den 19. oktober 2019, at de tiltalte på det tidspunkt var varetægtsfængslet, og at der ved den nuværende berammelse er taget højde for at to af de tre valgte forsvarere kan møde.

Advokat KÆ har ved berammelsen oplyst, at han ikke kan møde den 3. og den 11. januar 2019.

Der blev afsagt

Kendelse

(...)

Efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder, herunder hensynet til medtiltalte, og at sagsbehandlingstiden fra berammelsestidspunktet til hovedforhandlingens forventede afslutning kan forkortes med ca. 10 uger, fra lidt under 5 måneder til lidt over 2 måneder, finder retten, at advokat KÆ's medvirken væsentligt vil forsinke sagens behandling, hvorfor beskikkelsen af ham tilbagekaldes, jf. retsplejelovens § 736, stk. 1, nr. 2, jf. § 735, stk. 3, nr. 2."

Anbringender

Advokat KÆ har på vegne af T3 nedlagt påstand om, at Retten i Helsingørs kendelse af 2. november 2018 ophæves, og har til støtte for påstanden anført navnlig, at betingelserne for at afbeskikke ikke er opfyldt. Sagen er ikke en VVV-sag, da sagen drejer sig om overtrædelse af straffelovens § 132 a. De tiltalte er ikke arresterede, der er ingen forurettede i sagen, og de eneste vidner i sagen må forventes at være politibetjente.

Den 24. oktober 2018 tilbød advokat KÆ 9 retsdage i november 2018, hvoraf 6 retsdage var sammenfaldende med dage tilbudt af forsvareren for T2, advokat Kristian Qvist Krüger. Den omstændighed, at forsvareren for T1, advokat Mai-Brit Storm Thygesen, ikke kunne møde den 12. og 20. november 2018, og at retten ikke kunne finde en beneficeret advokat, der kunne møde på disse to retsdage, bør ikke føre til, at der sker afbeskikkelse og tilsidesættelse af T3's frie forsvarervalg. Advokat KÆ er ikke årsagen til, at berammelsen af sagen forsinkes. Dette beror i stedet på, at de beneficerede advokater, der er tilknyttet Retten i Helsingør, ikke kan møde. Der er tale om en ganske ekstraordinær situation, hvor løsningen ikke er at afbeskikke advokat KÆ. Retten ses ikke at have forsøgt at beramme sagen på andre af de dage i november, hvor både advokat Kristian Qvist Krüger og advokat KÆ kunne møde, eller at have forsøgt at finde en beneficeret forsvarer fra en anden retskreds. Advokat KÆ besøgte T3 to gange, mens han sad varetægtsfængslet i Vestre Fængsel. Advokat Andro Vrlic, som nu er beskikket som forsvarer for T3, har ved mail af 12. november 2018 orienteret Retten i Helsingør om, at T3 fastholder sit ønske om omberømmelse og (gen)beskikkelse af advokat KÆ.

Hensynet til retshåndhævelsen, som er et af de hensyn, der taler for en hurtig berømmelse af sagen, er i vidt omfang allerede tilgodeset ved, at T3 har siddet varetægtsfængslet i 40 dage, som må antages at være den straf, som han skal idømmes, hvis han findes skyldig. Forskel-

len i sagsbehandlingstiden – den 3. og 11. januar 2019 i forhold til den 18.-22. marts 2019 – kan ikke begrunde, at der sker afbeskikkelse i sagen.

Rigsadvokaten har nedlagt påstand om stadfæstelse af Retten i Helsingørs kendelse af 2. november 2018 og har til støtte for påstanden anført navnlig, at betingelserne i retsplejelovens § 736, stk. 1, nr. 2, jf. § 735, stk. 3, nr. 2, er opfyldt i den foreliggende sag. Der skal ved vurderingen af spørgsmålet om afbeskikkelse foretages en samlet vurdering af sagens omstændigheder. Hensynet til sagsbehandlingstiden skal fremover vægtes tungere i den samlede afvejning end efter tidligere praksis. Den oprindelige berammede hovedforhandling i november 2018 kunne ikke gennemføres, og efter forarbejderne skal der ved beslutningen om, hvilken eller hvilke forsvareres beskikkelse der skal tilbagekaldes, vælges en løsning, som medfører en væsentlig kortere sagsbehandlingstid end alternativerne. Hvis flere alternative løsninger ikke vil medføre væsentligt forskellig sagsbehandlingstid, bør vælges den løsning, der medfører færrest ombeskikkelser. Hovedforhandlingen er berammet til den 3. og 11. januar 2019, og den alternative dato for hovedforhandling ville være i dagene 18.-22. marts 2019. Der vil derfor være en væsentlig forskel i sagsbehandlingstiden, såfremt sagen på ny skal omberammes. Retten i Helsingørs kendelse af 2. november 2018 er i overensstemmelse med forarbejderne til lov nr. 714 af 8. juni 2018. Hensynet til sagens fremme vejer efter forarbejderne så tungt, at den omstændighed, at tiltalte og medtiltalte ikke er varetægtsfængslede, at der ikke er forurte, og at vidnerne efter det oplyste er politibetjente, ikke kan tillægges en sådan vægt, at der ikke skal ske afbeskikkelse. Den omstændighed, at T3 under grundlovsforhøret oplyste, at han ønskede advokat KÆ som forsvarer, ændrer ikke på, at hensynet til sagens fremme er afgørende i en sag af den foreliggende karakter, selv om der ikke er tale om en VVV-sag.

Retsgrundlag

Retsplejelovens § 735, stk. 2 og 3, har følgende ordlyd:

”Stk. 2. Sigtede skal have lejlighed til at angive, hvem sigtede ønsker som forsvarer. Rettens præsident kan fastsætte en frist herfor. Er den pågældende villig til at lade sig beskikke, imødekommes sigtedes ønske, medmindre andet følger af stk. 3.

Stk. 3. En person kan ikke beskikkes til forsvarer, hvis

(...)

2) den pågældendes medvirken væsentligt vil forsinke sagens behandling.”

Bestemmelsen blev indført ved lov nr. 714 af 8. juni 2018 om ændring af retsplejeloven (Nedbringelse af sagsbehandlingstiden i straffesager), der trådte i kraft den 1. juli 2018. Formålet med lovændringen er overordnet at bidrage til en nedbringelse af sagsbehandlingstiden i straffesager, da det

er vigtigt for retssamfundet generelt og for både forurettede og sigtede, at hver enkelt straffesag behandles rigtigt, effektivt og med den fornødne hurtighed.

Af lovforslagets bemærkninger til retsplejelovens § 735, stk. 3, fremgår bl.a. følgende (Folketings-tidende 2017-18, Tillæg A, lovforslag nr. L 204, side 28 f.):

”I *stk. 3* foreslås det, at en person ikke kan beskikkes til forsvarer, hvis der er påviselig risiko for, at den pågældende vil hindre eller modvirke sagens oplysning (*nr. 1*), eller den pågældendes medvirken væsentligt vil forsinke sagens behandling (*nr. 2*).

(...)

Det foreslåede nr. 2 om, at den pågældendes medvirken væsentligt vil forsinke sagens behandling, er en ændring af det gældende § 733, stk. 2, 1. led, og det er hensigten, at den foreslåede regel skal have et videre anvendelsesområde end den gældende regel.

Det er således hensigten med det foreslåede § 735, stk. 3, nr. 2, at hensynet til sagsbehandlingstiden fremover skal vægtes tungere i forhold til sigtedes frie forsvarervalg, end det er tilfældet i dag.

Det forudsættes således, at en person som udgangspunkt ikke kan beskikkes til forsvarer, hvis den pågældendes medvirken forventes at medføre en forsinkelse på mere end 6 uger i sammenligning med, at en anden forsvarer beskikkes. Det forudsættes endvidere, at i særligt prioriterede sager (vov-sager) kan en person ikke beskikkes til forsvarer, hvis den pågældendes medvirken forventes at medføre en forsinkelse på mere end 3 uger i sammenligning med, at en anden forsvarer beskikkes. Med hensyn til afgrænsningen af, hvad der skal anses for en særligt prioriteret sag (vov-sag), henvises til pkt. 2.1.3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det forudsættes endvidere, at i tilfælde, hvor retten har foreslået et passende antal tidspunkter for hovedforhandlingen, og den ønskede forsvarer ikke kan møde hverken på de tidspunkter, retten har foreslået, eller på tidligere tidspunkter, kan den pågældende som udgangspunkt ikke beskikkes til forsvarer, hvis det forventes at medføre en forsinkelse på mere end 4 uger i sammenligning med, at en anden beskikkes til forsvarer. I særligt prioriterede sager forudsættes det, at den ønskede forsvarer i sådanne tilfælde ikke kan beskikkes, hvis det forventes at medføre en forsinkelse på mere end 2 uger i sammenligning med, at en anden beskikkes til forsvarer.

Det er hensigten, at 6-ugers-grænsen og 4-ugers-grænsen skal være et fast udgangspunkt, der kun kan fraviges, hvis sagen forventes at være så langvarig, at en forsinkelse på mere end 6 uger eller 4 uger relativt set må anses for mindre væsentlig. Som eksempel kan nævnes en sag, hvor hovedforhandlingen i bedste fald først forventes at kunne være afsluttet 12 måneder efter fastsættelsen af tidspunktet for hovedforhandlingen. I en sådan sag må en forsinkelse på f.eks. 2 måneder anses for mindre væsentlig.

Det er endvidere hensigten, at 3-ugers-grænsen og 2 ugers-grænsen i særligt prioriterede sager skal anvendes strikt, når § 735, stk. 3, nr. 2, anvendes direkte, dvs. når det skal vurderes, om en indtrædende forsvarers medvirken væsentligt vil forsinke sagens behandling. Derimod er det hensigten, at der skal anlægges en helhedsvurdering, hvor andre omstændigheder også inddrages, når § 735, stk. 3, nr. 2, anvendes i medfør af det foreslåede § 736, stk. 1, nr. 2 (som

affattet ved lovforslagets § 1, nr. 8), dvs. når det skal vurderes, om en allerede beskikket forsvarers fortsatte medvirken væsentligt vil forsinke sagens behandling. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 8.”

Retsplejelovens § 736, stk. 1, nr. 2, har følgende ordlyd:

"Beskikkelsen kan tilbagekaldes, når

(...)

2) betingelserne efter § 735, stk. 3, for at nægte at beskikke den pågældende kommer til at foreligge,

(...)"

Bestemmelsen i retsplejelovens § 736 blev nyaffattet ved lov nr. 714 af 8. juni 2018. Af lovforslagets bemærkninger til retsplejelovens § 736, stk. 1, nr. 2, fremgår bl.a. følgende (Folketingstidende 2017-18, Tillæg A, lovforslag nr. L 204, side 31 f.):

"I nr. 2 foreslås, at beskikkelsen kan tilbagekaldes, hvis betingelserne efter det foreslåede § 735, stk. 3 (lovforslagets § 1, nr. 7), kommer til at foreligge.

Denne mulighed for tilbagekaldelse af en beskikkelse svarer til, hvad der er fastsat i det gældende § 736, stk. 2, om tilbagekaldelse af beskikkelsen, hvis betingelserne efter det gældende § 733, stk. 2, for at nægte at beskikke den pågældende kommer til at foreligge.

(...)

Der vil ligesom i dag skulle foretages en samlet vurdering, hvori der ud over det bestående klientforhold og forsvarerens arbejde i sagen indtil nu bl.a. indgår sagens karakter, hensynet til medsigtede, forurettede og andre vidner i sagen, hensyn til varetægtsfængslede og hensyn til sigtede under 18 år. Imidlertid bør hensynet til sagsbehandlingstiden fremover vægtes tungere i den samlede afvejning.

Fremover vil der i forbindelse med, at tidspunktet for hovedforhandlingen skal fastsættes, i almindelighed være mulighed for mod sigtedes ønske at beskikke en ny forsvarer, hvis den nye forsvarers medvirken forventes at forkorte sagsbehandlingstiden i væsentlig grad. Dette gælder også i ankesager. Ved vurderingen heraf skal der bl.a. ses på forholdet mellem den forventede sagsbehandlingstid med den eksisterende forsvarer og med en ny forsvarer. Både derfor, og fordi der som nævnt også indgår en række andre hensyn i den samlede afvejning, kan det ligesom i dag ikke angives, præcis hvor lang en forkortelse af sagsbehandlingstiden skal være, før der kan beskikkes en ny forsvarer for sigtede.

Visse udgangspunkter kan dog gives. Hvis sagsbehandlingstiden fra berammelsestidspunktet til hovedforhandlingens afslutning kan forventes forkortet fra eksempelvis 3 måneder til 1 måned, er der tale om en så væsentlig tidsgevinst både absolut og relativt, at beskikkelse af ny forsvarer bør ske alene af den grund. I en sådan situation bør beskikkelse af ny forsvarer således ske, selv om der f.eks. er tale om en ankesag, hvor sigtede har ønsket samme forsvarer som i foregående instans, eller sigtede har haft den pågældende som forsvarer i tidligere sager. Og det anførte vil gælde, selv om der ikke i sagen er særlige hensyn til medsigtede, vidner mv.

Hvis sagsbehandlingstiden fra berammelsestidspunktet til hovedforhandlingens afslutning derimod kan forventes forkortet fra eksempelvis 9 måneder til 7 måneder, vil den tidsmæssige forkortelse af sagsbehandlingstiden ikke i sig selv kunne begrunde, at der mod sigtedes ønske beskikkes en ny forsvarer. Hvis der i sagen er tungtvejende hensyn til eksempelvis medsigtede, varetægtsfængslede, sigtede under 18 år eller vidner, vil der imidlertid også i et sådant tilfælde kunne beskikkes en ny forsvarer mod sigtedes ønske. Dette gælder i særdeleshed i særligt prioriterede sager (vov-sager). Med hensyn til afgrænsningen af, hvad der skal anses for en særligt prioriteret sag (vov-sag), henvises til pkt. 2.1.3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

De anførte udgangspunkter gælder også i tilfælde, hvor der helt eller delvis sker omberømmelse af hovedforhandlingen, herunder hvor hovedforhandlingen forlænges med en eller flere yderligere dage. Sagsbehandlingstiden fra omberømmelsen til hovedforhandlingens afslutning med den aktuelt beskikkede forsvarer vil i sådanne tilfælde skulle sammenlignes med den tilsvarende sagsbehandlingstid med en ny forsvarer.

Årsagen til, at den aktuelt beskikkede forsvarers medvirken væsentligt vil forsinke sagens behandling, er uden betydning. En forsvarers beskikkelse vil således under i øvrigt tilsvarende omstændigheder kunne tilbagekaldes, uanset om forsinkelsen skyldes, at forsvareren er optaget af andre sager på de relevante dage, eller at forsvareren har lovligt forfald. Dette gælder også, hvis forsvareren får lovligt forfald, efter at hovedforhandlingen er berammet eller begyndt. Hvis sagen kan afsluttes væsentligt hurtigere med en ny forsvarer, vil der også i sådanne tilfælde kunne ske ombeskikkelse efter de retningslinjer, der er beskrevet ovenfor.

Ombeskikkelse kan også ske i sager med flere tiltalte og flere forsvarere. I sådanne tilfælde vil det i et vist omfang bero på et skøn, hvilken eller hvilke af flere forsvarere der er den primære årsag til en væsentlig forsinkelse, og hvis beskikkelse derfor i givet fald kan tilbagekaldes. Som i sager med én forsvarer er spørgsmålet, om forsvareren objektivt set er årsag til forsinkelsen, ikke om der er noget at bebrejde forsvareren.

I betragtning af tilfældenes forskellighed bl.a. med hensyn til antallet af involverede forsvarere og hovedforhandlingens længde og de tænkelige konstellationer af, hvordan forsvarernes kalendere konkret spiller sammen, er det vanskeligt at give nærmere anvisninger, der er generelt dækkende. (...)

I sager med mere end to forsvarere bør rettens beslutninger om eventuel omberømmelse eller ombeskikkelse baseres på tilsvarende hensyn. En berammet hovedforhandling bør så vidt muligt gennemføres, medmindre omberømmelse ikke vil medføre en væsentlig forsinkelse. Ved beslutningen om, hvilken eller hvilke forsvareres beskikkelse der skal tilbagekaldes, bør vælges en løsning, som medfører en væsentligt kortere sagsbehandlingstid end alternativerne, og hvis flere alternative løsninger ikke vil medføre væsentligt forskellig sagsbehandlingstid, bør vælges den løsning, der medfører færrest ombeskikkelser."

Klagerettens begrundelse og resultat

I sagens behandling har følgende medlemmer deltaget: Vibeke Rønne, Henrik Estrup, Katrine B. B. Eriksen, Lasse Højlund Christensen og Hanne Rahbæk.

Efter retsplejelovens § 735, stk. 3, nr. 2, kan en person ikke beskikkes til forsvarer, hvis den pågældendes medvirken væsentligt vil forsinke sagens behandling. Beskikkelse kan i medfør af retspleje-

lovens § 736, stk. 1, nr. 2, tilbagekaldes, når betingelserne efter § 735, stk. 3, for at nægte at beskikke den pågældende forsvarer kommer til at foreligge.

I lovforarbejderne er det forudsat, at der i sager om tilbagekaldelse af beskikkelse efter § 736, stk. 1, nr. 2, skal foretages en samlet vurdering, hvori indgår det bestående klientforhold, forsvarerens arbejde i sagen indtil nu, sagens karakter, hensynet til medsigtede, forurettede og andre vidner i sagen, hensyn til varetægtsfængslede og hensyn til sigtede under 18 år. Det fremgår endvidere, at hensynet til sagsbehandlingstiden skal vægtes tungere i den samlede afvejning end tidligere.

Det er i lovforarbejderne endvidere forudsat, at der ved vurderingen af, om beskikkelse af en ny forsvarer forventes at forkorte sagsbehandlingstiden i væsentlig grad, bl.a. skal ses på forholdet mellem den forventede sagsbehandlingstid med den eksisterende forsvarer og en ny forsvarer, og da spørgsmålet afhænger af en samlet afvejning, kan det ikke præcist angives, hvor lang en forkortelse af sagsbehandlingstiden skal være, før der kan beskikkes en ny forsvarer.

Klageretten finder, at advokat KÆ's medvirken som anført i byrettens kendelse ville forsinke sagen med omkring 10 uger. Klageretten finder, at denne forsinkelse under de foreliggende omstændigheder har en væsentlighed, hvor hensynet til det frie valg af forsvarer må vige for hensynet til sagens fremme.

På den baggrund, og da Klageretten i øvrigt ikke finder grundlag for at antage, at Retten i Helsingør ikke har gjort rimelige bestræbelser på at få sagen berammet med advokat KÆ , stadfæster Klageretten kendelsen.

Thi bestemmes:

Retten i Helsingørs kendelse af 2. november 2018 stadfæstes.

--oo0oo--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

København, den 17. december 2018

**Kristine Hurtigkarl
kontorfuldmægtig**

Udskrift af retsbogen

Den 2. november 2018 kl. 14.30 blev retten sat af dommer Ulla Ingerslev.

Retsmodet var offentligt.

Rettens nr. 1-3414/2018

Politiets nr. 0900-70397-00001-18

Anklagemyndigheden
mod

T1
Født oktober 1994,
T2
Født februar 1997 og
T3
Født juli 1998

Ingen var mødt.

Der blev fremlagt mail af 31. oktober 2018 kl. 18.58 fra advokat Kristian Qvist Krüger, mail af 1. november 2018 kl. 10.28 fra advokat KÆ og mail af 1. november 2018 kl. 10.47 fra advokat Mai-Brit Storm Thygesen.

Retten bemærkede, at det fremgår af disse mails, at de tidligste tidspunkter, hvor alle tre forsvarere kan møde, er den 18.-22. marts 2019.

Retten har som anført i retsbogen af 29. oktober 2018 besluttet at beramme sagen til foretagelse den 3. og 11. januar 2019 på hvilket tidspunkt 2 af de 3 valgte forsvarere kan møde. Retten har ved berammelsen lagt vægt på, at der ikke er tale om en såkaldt VVV-sag, men at sagen ifølge Rigsadvokatmeddelelsen bør hastebehandles, og at dette var de tidligste tidspunkter, hvor retten havde mulighed for at fastsætte et retsmøde af to dages varighed, hvor to af de tre valgte forsvarere kunne møde.

Retten finder, at en omberømmelse til den uge i marts 2019, hvor alle tre forsvarere kan møde, vil indebære en forsinkelse på 10 uger i forhold til den nuværende berømmelse, hvilket vil udgøre en væsentlig forsinkelse af sagen. Retten bemærkede i den forbindelse, at anklageskriftet er modtaget i retten den 19. oktober 2019, at de tiltalte på det tidspunkt var varetægtsfængslet, og at der ved den nuværende berømmelse er taget højde for at to af de tre valgte forsvarere kan møde.

Advokat KÆ har ved berømmelsen oplyst, at han ikke kan møde den 3. og den 11. januar 2019.

Der blev afsagt

Kendelse

Af forarbejderne til lov nr. 714 af 8. juni 2018 om ændring af retsplejeloven fremgår bl.a.:

"Der vil ligesom i dag skulle foretages en samlet vurdering, hvori der ud over det bestående klientforhold og forsvarerens arbejde i sagen indtil nu bl.a. indgår sagens karakter, hensynet til medsigtede, forurettede og andre vidner i sagen, hensyn til varetægtsfængslede og hensyn til sigtede under 18 år. Imidlertid bør hensynet til sagsbehandlingstiden fremover vægtes tungere i den samlede afvejning.

Fremover vil der i forbindelse med, at tidspunktet for hovedforhandlingen skal fastsættes, i almindelighed være mulighed for mod sigtedes ønske at beskikke en ny forsvarer, hvis den nye forsvarers medvirken forventes at forkorte sagsbehandlingstiden i væsentlig grad. Dette gælder også i ankesager. Ved vurderingen heraf skal der bl.a. ses på forholdet mellem den forventede sagsbehandlingstid med den eksisterende forsvarer og med en ny forsvarer. Både derfor, og fordi der som nævnt også indgår en række andre hensyn i den samlede afvejning, kan det ligesom i dag ikke angives, præcis hvor lang en forkortelse af sagsbehandlingstiden skal være, før der kan beskikkes en ny forsvarer for sigtede.

Visse udgangspunkter kan dog gives. Hvis sagsbehandlingstiden fra bebyggelsestidspunktet til hovedforhandlingens afslutning kan forventes forkortet fra eksempelvis 3 måneder til 1 måned, er der tale om en så væsentlig tidsgevinst både absolut og relativt, at beskikkelse af ny forsvarer bør ske alene af den grund. I en sådan situation bør beskikkelse af ny forsvarer således ske, selv om der f.eks. er tale om en ankesag, hvor sigtede har ønsket samme forsvarer som i foregående instans, eller sigtede har haft den pågældende som forsvarer i tidligere sager. Og det anførte vil gælde, selv om der ikke i sagen er særligt hensyn til medsigtede, vidner mv."

Videre fremgår bl.a.:

"Den foreslåede bestemmelse og de anførte forudsætninger gælder også i sager med flere tiltalte og flere forsvarere. I sådanne tilfælde vil det i et vist omfang bero på et skøn, hvilken eller hvilke af flere forsvarere der vil være den primære årsag til en væsentlig forsinkelse, og hvis beskikkelse derfor i givet fald skal nægtes. Som i sager med én forsvarer er spørgsmålet, om forsvareren objektivt set er årsag til forsinkelsen, ikke om der er noget at bebrejde forsvareren.

I betragtning af tilfældenes forskellighed bl.a. med hensyn til antallet af involverede forsvarere og hovedforhandlingens længde og de tænkelige konstellationer af, hvordan forsvarernes kalendere konkret spiller sammen, er det vanskeligt at give nærmere anvisninger, der er generelt dækkende. For at illustrere den tankegang, som retten bør benytte, kan dog nævnes et eksempel.

Hvis der skal beskikkes to forsvarere, og de sigtede har angivet ønsker om beskikkelse af to bestemte forsvarere, er der principielt tre muligheder: (1) De ønskede forsvarere beskikkes. (2) Én af de ønskede forsvarere beskikkes. (3) Ingen af de ønskede forsvarere beskikkes. Mulighed (1) bør foretrækkes, medmindre den vil medføre en væsentlig forsinkelse sammenlignet med mulighed (2) eller (3). Tilsvarende bør mulighed (2) foretrækkes fremfor mulighed (3), medmindre mulighed (2) vil medføre en væsentlig forsinkelse sammenlignet med mulighed (3).

[...]

I sager med mere end to forsvarere bør sigtedes anmodninger om beskikkelse af bestemte forsvarere imødekommes, medmindre det vil medføre en væsentlig forsinkelse i sammenligning med, at en eller flere sigtedes ønsker ikke imødekommes. Ved beslutningen om, hvilken eller hvilke forsvarere der skal beskikkes, bør vælges en løsning, som medfører en væsentligt kortere sagsbehandlingstid end alternativerne, og hvis flere alternative løsninger ikke vil medføre væsentligt forskellig sagsbehandlingstid, bør vælges den løsning, der medfører færrest afvigelser fra de ønsker om forsvarere, de sigtede har angivet.

Ved vurderingen af, om en forventet forskel i sagsbehandlingstiden er væsentlig, skal retten anvende de tidsgrænser, der er anført ovenfor (3 uger og 2 uger i særligt prioriterede sager og som udgangspunkt 6 uger og 4 uger i andre sager)”

Efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder, herunder hensynet til medtaltte, og at sagsbehandlingstiden fra berammelsestidspunktet til hovedforhandlingens forventede afslutning kan forkortes med ca. 10 uger, fra lidt under 5 måneder til lidt over 2 måneder, finder retten, at advokat KÆ's

medvirken væsentligt vil forsinke sagens behandling, hvorfor beskikkelsen af ham tilbagekaldes, jf. retsplejelovens § 736, stk. 1, nr. 2, jf. § 735, stk. 3, nr. 2.

Derfor bestemmes:

Beskikkelsen af advokat KÆ som forsvarer for T3 tilbagekaldes.

Retten bemærkede, at retten vil opfordre T3 til at henvende sig til retten inden 5 dage, hvis han ønsker en bestemt anden advokat beskikket for sig. Det vil i den forbindelse fremgå, at T3 ikke kan forvente, at retten vil imødekomme et ønske om en bestemt anden forsvarer, hvis den pågældende ikke kan møde den 3. og 11. januar 2018.

Sagen udsat.

Retten hævet.

Ulla Ingerslev
Dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RETTEEN I HELSINGØR, den 2. november 2018

Lis Bjarre
Afdelingsleder